

Bijlage 1: door de kalverhouder minimaal te verstrekken informatie.

Verordening (EG) 853/2004.	Minimale gegevens.	Verwijzing naar de modelformulieren (cfr. bijlage 2, 3 en 4).
1. de status van het bedrijf van herkomst of de regionale gezondheidsstatus van de dieren	<p>• Wat dient gemeld te worden? Niets.</p> <p>De statuten m.b.t. brucellose, tuberculose, leucose en IBR, alsook de H-en R-statuten dienen door de veehouder niet gemeld te worden aangezien informatie over deze statuten via de Beltracetoepassing ter beschikking wordt gesteld van de slachthuisexploitant.</p>	/
2. de gezondheidsstatus van de dieren	Zie punt 4.	/
3. de toegediende geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik of andere behandelingen die de dieren binnen een relevante periode hebben ondergaan, tezamen met de data van toediening of behandeling en wachttijden, wanneer er een wachttijd is	<p>• Wat dient gemeld te worden? vermelding van de namen van:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <u>alle</u> toegediende geneesmiddelen, en ▪ <u>alle</u> voederadditieven met een verplichte wachttijd (met name de gemedicineerde diervoeders) <p>+ de data of periodes van toediening + de duur van de wachttijden (uitgedrukt in dagen).</p> <p>• Over welke periode dient deze informatie te handelen? Het gaat om de geneesmiddelen en additieven die werden toegediend in de periode van 2 maanden voorafgaand aan het brengen van de dieren naar het slachthuis.</p>	<p>▪ BCV: VKI-verklaring: a), 1^e en 2^e √.</p> <p>▪ niet-BCV: deel 2, punt 1.</p>
4. de aanwezigheid van ziekten die de veiligheid van het vlees in het gedrang kunnen brengen	<p>• Wat dient gemeld te worden? 1. De ziekte tekens en aandoeningen die werden vastgesteld bij de kalveren die ter slachting aangeboden worden. Bijvoorbeeld:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ algemene ziekte tekens: uitputting, vermagering, geen eetlust, niet drinken, groeiachterstand, ... ▪ ademhalingsstoornissen: versnelde ademhaling, neusvloei, hoesten bij meerdere dieren, ... ▪ bewegingsstoornissen: kreupelheid, gezwollen gewrichten, ... ▪ huidletsels: abscessen, wonden, haaruitval, ... ▪ spijsverteringsstoornissen: diarree, trommelzucht, ... ▪ zenuwstoornissen: verlammingen, evenwichtsstoornissen, ... ▪ sterfte. <p>2. Indien gekend: vermelding van diagnoses en/of ziekteverwekkers (bv. gekend op basis van de analyses uitgevoerd in het kader van de zoönotische monitoring).</p> <p>• Wanneer dienen ziekte- en sterfgevallen gemeld te worden? Ziekte tekens en sterfgevallen dienen enkel te worden gemeld in de volgende omstandigheden:</p>	<p>▪ BCV: VKI-verklaring: a), 3^e en 4^e √.</p> <p>▪ niet-BCV: deel 2, punt 2.</p>

		<p>1. voor ziektegevallen: de ziektegevallen die een groepsbehandeling hebben vereist op niveau van het productielot (=de groep kalveren die samen werden afgemest op de kalverhouderij, maar niet noodzakelijk allemaal op hetzelfde moment naar het slachthuis worden gestuurd). Uitzondering: indien bij een individueel dier een ernstige ziekte werd vastgesteld door de bedrijfsdierenarts, dient dit ook te worden gemeld (als de veehouder er kennis van heeft).</p> <p>2. voor sterfgevallen: als het sterfte% voor het hele productielot (=de groep kalveren die samen werden afgemest op de kalverhouderij, maar niet noodzakelijk allemaal op hetzelfde moment naar het slachthuis worden gestuurd) gedurende de volledige mestperiode meer bedraagt dan:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ 7% voor kalveren van het type 'vleesras' ▪ 5% voor kalveren van het type 'melkras' en voor gemengde loten. <p>• Over welke periode dient deze informatie te handelen? De volledige mestperiode.</p>	
5.	indien relevant voor de bescherming van de volksgezondheid, de resultaten van de analyses van de bij de dieren genomen monsters of van andere voor het diagnosticeren van ziekten die de veiligheid van vlees in het gedrang brengen, genomen monsters, met inbegrip van monsters die in het kader van de bewaking en de bestrijding van zoönoses en residuen worden genomen	<p>• Wat dient gemeld te worden? De conclusies van laboratoriumonderzoeken (bv. uitgevoerd in het kader van monitoringprogramma's of diergeneeskundige onderzoeken) naar ziekteverwekkers, chemische stoffen en contaminanten (bv. dioxine).</p> <p>• Welke ziekteverwekkers zijn relevant? Hieronder volgt een niet limitatieve lijst van ziekteverwekkers die overdraagbaar zijn naar de mens:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ bacteriën: <i>Mycobacterium bovis</i>, <i>Brucella spp.</i>, <i>Salmonella spp.</i>, zoönotische <i>Escherichia coli</i>, <i>Yersinia enterocolitica</i>, <i>Campylobacter spp</i>, <i>Coxiella burnetii</i>, <i>Listeria monocytogenes</i>, <i>Bacillus anthracis</i>, toxinen van <i>Clostridium botulinum</i>, <i>Staphylococcus aureus</i> (inbegrepen MRSA), <i>Clostridium perfringens</i> drager van het gen cpe ▪ virussen: rotavirus ▪ parasieten: <i>Taenia saginata</i> (lintworm), <i>Toxoplasma gondii</i>, <i>Sarcocystis bovihominis</i>. <p><u>NB:</u> in het kader van de melding van voedselketen-informatie aan het slachthuis, is het niet verplicht al de hierboven vermelde ziekteverwekkers te laten opsporen. In geval testen werden uitgevoerd (bv. uitgevoerd in het kader van diergeneeskundige onderzoeken), dienen de conclusies wel aan het slachthuis te worden meegedeeld.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ BCV: VKI-verklaring: a), 5^e √. ▪ niet-BCV: deel 2, punt 3.
6.	de relevante verslagen van slachthuizen over de resultaten van eerdere ante mortem- en post mortemkeuringen van dieren van hetzelfde bedrijf van	<p>• Wat dient gemeld te worden? Niets.</p> <p>Indien bij de keuring een voor de gezondheid van mens of dier schadelijke ziekte of aandoening en/of inbreuken op het dierenwelzijn worden</p>	/

	herkomst, met name verslagen van de officiële dierenarts	<p>vastgesteld, moet de officiële dierenarts de slachthuisexploitant daarover inlichten. Als het gesignaleerde probleem zijn oorsprong vindt bij de kalverhouderij informeert de officiële dierenarts tevens de dierenarts en de verantwoordelijke van de kalverhouderij.</p> <p>Deze terugkoppeling van de keuringsresultaten l gebeurt via Beltrace. Meteen zullen de slachthuizen de keuringsresultaten van eerder geslachte kalveren van dezelfde houderij ook langs die weg kunnen raadplegen.</p>	
7.	de productiegegevens, wanneer die ziekten aan het licht kunnen brengen	<p>• Wat dient gemeld te worden?</p> <p>1. De opzetdatum van de kalveren die naar het slachthuis worden verzonden.</p> <p>2. Er dient te worden aangeduid of de productie al of niet plaatsvond onder gecontroleerde huisvestingsomstandigheden.</p> <p>Verordening (EG) nr. 2074/2005 biedt de mogelijkheid om visuele post mortem keuring toe te passen bij runderen tot 8 maanden oud (bijlage VI ter, punt 3, b). Daartoe moeten een aantal voorwaarden worden vervuld, en één van de voorwaarden is dat de kalveren afkomstig dienen te zijn van veehouderijen die werken onder gecontroleerde huisvestingsomstandigheden. De criteria voor “gecontroleerde huisvestingsomstandigheden” zijn terug te vinden in het aanhangsel bij bijlage VI ter van Verordening (EG) nr. 2074/2005.</p> <p>Er wordt onderscheid gemaakt tussen 2 soorten kalverhouderijen:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ kalverhouderijen die werken volgens het BCV-lastenboek. Deze houderijen voldoen aan de voorwaarden voor “gecontroleerde huisvestingsomstandigheden” en de kalverhouders dienen dit niet expliciet mee te delen via de VKI. De slachtmelding van SGS (bijlage 2) vermeldt immers dat de kalveren afkomstig zijn van een bedrijf dat gecertificeerd is voor conformiteit met het BCV-lastenboek, hetgeen impliceert dat de kalveren onder gecontroleerde huisvestingsomstandigheden worden gehouden. ▪ kalverhouderijen die niet werken volgens het BCV-lastenboek. De kalverhouders dienen mee te delen of ze al of niet produceren onder gecontroleerde huisvestingsomstandigheden via het modelformulier voor kalveren die niet gehouden worden onder het BCV-lastenboek (bijlage 4). 	<p>▪BCV: Slachtmelding SGS.</p> <p>▪niet-BCV: deel 2.</p>
8.	naam en adres van de dierenarts die normaliter het bedrijf van herkomst diensten verleent	<p>• Wat dient gemeld te worden?</p> <p>Verplicht: naam, adres en telefoonnummer van de behandelende dierenarts. Indien mogelijk: e-mail en/of faxnummer van de behandelende dierenarts.</p> <p>Voor kalveren gehouden onder het BCV-lastenboek volstaat de vermelding van de naam</p>	<p>▪BCV: Slachtmelding SGS.</p> <p>▪niet-BCV: deel 1, punt 2.</p>

		van de bedrijfsbegeleidende dierenarts. Diens contactgegevens zijn immers te raadplegen via de Saniteltoeepassing.	
9.	/	<p>1. De contactgegevens van de kalverhouderij: Verplicht:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ naam en telefoonnummer van de verantwoordelijke ▪ adres van het beslag ▪ beslagnummer. <p>Indien mogelijk: e-mail (of faxnummer) van de verantwoordelijke.</p> <p>2. Het aantal kalveren dat naar het slachthuis wordt verzonden en de oormerknummers. Voor grote loten kunnen de oormerknummers onder de vorm van een aparte lijst worden toegevoegd aan de formulieren.</p>	<p>1.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪BCV: slachtmelding SGS ▪niet-BCV: deel 1, punt 1. <p>2.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪BCV: slachtmelding SGS ▪niet-BCV: deel 2.